

[Moses Olsen.]

gang imellem. Det er nødvendigt, for det er nok rigtigt, som Churchill har sagt engang, at en af de vigtigste årsager til fejlslagen politik er tilbøjeligheden til at fortælle personer i høje stillinger det, som de bedst kan lide at høre.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg ønsker kun at gøre en enkelt bemærkning til hr. Niels Helveg Petersen.

Jeg forstår, at han er enig i, at i det 5 eller 6 punkts program, eller hvad man nu skal kalde det, han nævnte i sit første indlæg, ligger der megen lighed med de synspunkter og de tanker, som vi gør os i socialdemokratiet, og at der derfor skulle være visse muligheder for, at vi i hvert fald på adskillige områder skulle kunne finde hinanden. Jeg håber, det samme vil være tilfældet med de øvrige partier i salen.

Men hr. Niels Helveg Petersen henviste til en leder, tror jeg det var, i hvert fald en artikel i Berlingske Tidende, hvor man meget håndfast havde skrevet, at nu ville regeringen proklamere en 5 års plan, i går skulle det være sket. Det må stå for Berlingske Tidendes egen regning, hvornår de havde tænkt sig noget sådant skulle komme. Det, jeg har sagt, er, at jeg er overbevist om, at det bliver nødvendigt for os, at vi for overgangsperioden søger at finde en politik, der strækker over den 5 års periode.

Nu kan vel ingen fortænke regeringen i, at man ikke dagen efter, at folkeafstemningens resultat foreligger, kan møde frem med en færdigudarbejdet plan. Det er naturligt, at i det arbejde, vi til stadighed må foretage med spørgsmålene, måtte man være noget afventende over for folkeafstemningsresultatet, men det er hensigten — og det tror jeg også jeg redegjorde for i mit første svar — at vi i forbindelse med fremsættelsen af finanslovsforslaget, hvor den side, som hedder statens budget, nødvendigvis og heldigvis kommer til behandling, også må forelægge budgetoverslagene for de næstfølgende 3 år og, som jeg nævnte det, i en oversigt af generel karakter, for så vidt angår det fjerde år ud over finansåret 1973 selv. Hermed har vi en væsentlig bestanddel i en samlet oversigt over, hvad der kan ske i løbet af 5 års perioden. Men jeg vil gerne gentage — jeg skal ikke gøre det i detaljer

— at vi i PP-2 arbejder med disse problemer; jeg håber, det ikke kommer til at vare alt for længe, før vi kan lægge et præliminært resultat på regeringens og derefter på folketingets bord, sådan at vi kan få en samlet drøftelse af de problemer, som vi stilles over for i overgangsperioden.

Jeg vil altså gerne understrege, at der ikke foreligger nogen færdigudarbejdet plan, som vi kunne præsentere. Det er alene et produkt af Berlingske Tidendes egen vurdering; det ligger ikke i de udtalelser, som jeg har fremsat.

Ministeren for udenrigsøkonomi, europæiske markedsanliggender samt nordiske anliggender (Ivar Nørgaard): Jeg har kun et par enkelte bemærkninger, først til hr. Skovmand, som stillede spørgsmål om topmødets indhold specielt vedrørende forholdet til udviklingslandene og til det monetære og økonomiske.

Jeg tror, hr. Skovmand har misforstået karakteren af et sådant topmøde. Der er ikke tale om, at man på dette møde mellem statsministre fastlægger detaljer i en politik, men kun, at man afstikker nogle retningslinjer for, hvad man bør arbejde med i den kommende tid i EF.

Og hvad angår udviklingslandene, vil det komme til at dreje sig om en positiv holdning til en forbedring af udviklingslandenes forhold, idet de nuværende seks lande erkender deres ansvar og også har en samvittighed i denne sag, således at der, hvis man frigiver handelen, bliver tale om foranstaltninger, der selvfølgelig bliver til en nettofordel for udviklingslandene. Men det vil nærmere blive udformet, og man vil få rig mulighed til at tage stilling til det også her i denne sal, før man lægger sig fast på bestemte handlingsprogrammer.

Det samme gælder det valutariske, men dér ved vi oven i købet på nuværende tidspunkt, at det, man højest opnår i første omgang, er at få oprettet en mindre fond, som desværre kun kommer til at tage sig af de korte udligninger mellem landenes valutaer. Vi ville gerne gå videre, og det håber vi også der bliver mulighed for senere, men også det vil naturligvis blive drøftet her i parlamentet.

Til hr. Poul Hartling vil jeg gerne sige, at jeg stadig er ganske uenig i hans vurdering